

[Hagen Hagensen]

trædere, vil sikre både en hurtigere behandling og en bevarelse af ensartetheden.

Jeg skal herefter gøre en enkelt bemærkning om bestemmelsen i L 203 om muligheden for beskyttelse mod tilbagesendelse til hjemlandet.

Ud over at være en præcisering af lovens bestemmelser mener jeg det klart er noget, der giver den, der søger om at få opholdstilladelse her, en bedre stilling, end den pågældende har nu. Denne bestemmelse bør efter min opfattelse ind i loven. Netop af hensyn til den, der søger om at blive her, men som vi ikke finder har noget krav herpå, skal det være sådan, at hvis der ikke er sikkerhed ved tilbagesendelse til hjemlandet, er vi nødt til efter normal behandling her i landet at give den pågældende mulighed for at blive her. Det er det, der ligger i denne bestemmelse, og det synes jeg man skal tage med ind i de videre overvejelser, inden man, som det er gjort fra en række ordføreres side i dag, afviser dette forslag om ændring.

Jeg tror, jeg hermed så nogenlunde har været inde på de væsentligste ting, der er sagt af ordførerne. En række spørgsmål vil det være naturligt at behandle i udvalget, bl.a. spørgsmålet om offentlighed, hvordan der skal forholdes med hensyn til nævnets afgørelser.

Fru Ebba Strange rejste spørgsmålet, hvorledes man kunne få kendskab til dissenser. Jeg er bange for, at det vil være mere til skade end til gavn, men det kan jo overvejes, om man kan finde en eller anden form. For de fleste nævns vedkommende er der ikke tale om dissens. Det har været drøftet før, også i dette høje ting, vedrørende helt andre områder, om man skulle have det, men man er hidtil vejet tilbage af grunde, som vi vel også kommer til at drøfte nærmere i udvalget.

Jeg skal herefter blot sige, at vi, der har fremsat L 203, ikke har noget ønske om at ændre på selve begrebet flygtning eller om at gøre nogen til katebald ved at sende vedkommende ud af landet. Ønsket er at gøre forholdene så klare og så overensstemmende med det, der efter vor opfattelse var intentionen med flygtningeloven, at alle, der er egentlige flygtninge, tager vi imod, det manglede bare andet, men til gengæld bliver vi nok nødt til at overveje tingene meget nøje,

når vi kommer uden for det helt klare begreb.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg kan forstå af ordførernes taler, at man skal drøfte sagen i udvalget, selv om jeg ikke kan se, at der er så meget at drøfte, for som jeg tidligere sagde, lader det til, at man har nået den helt store, tårepersende enighed.

Fremskridtspartiet har beklageligvis ikke nogen udvalgsplads i retsudvalget, så jeg skal spørge justitsministeren fra talerstolen, om det er korrekt, at der er ca. 123 ansatte i direktoratet, hvoraf de 22 er jurister, mens det tidligere fremmedpoliti kunne klare sig med 58 ansatte, hvoraf 6 var jurister.

Hvorfor har justitsministeren godkendt, at fremmedpolitiet, som blev nedlagt den 1. januar 1984, skulle genopstå under et nyt navn, den centrale politiafdeling, med 60 ansatte, når det var en civil instans, der skulle behandle sagerne? Og så kunne det da være interessant at få oplyst, hvad denne afdeling koster.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

De tal, fru Pia Kjærsgaard nævnte, skal nok passe, jeg har dem ikke ganske præsent. Det er da givet, at med en arbejdsbyrde, der langt overstiger den, tilsynet med udlændinge tidligere havde, er det nødvendigt at have flere ansatte, og det er også godkendt af finansudvalget.

Med hensyn til politiets opgave skal jeg blot sige, at politiet ikke efter loven har nogen selvstændig opgave, men medvirker efter direktoratets anvisninger, således som politiet naturligt bør gøre det i disse sager, også i betragtning af den særlige sagkundskab, kriminalpolitiet har med hensyn til afhøring. Det er altså helt i overensstemmelse med loven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: